

پرولتاریا و انقلاب

مقاله ی «پرولتاریا و انقلاب» توسط لنون تروتسکی در سال ۱۹۰۴ درست یک سال بعد از آغاز جنگ روسیه و ژاپن و چندین ماه قبل از انقلاب ۱۹۰۵ نوشته شده است. لنون تروتسکی این مقاله ی را در بیش از یک قرن پیش نوشت شده، اما کماکان مقاله ای است زنده در پیوند با وقایع امروزی در ایران.

"... آتمسفر خیابان های ما دیگر آتمسفر آرامش آمیخته به یأس نیست. بلکه آتمسفر نارضایتی متراکمی که در جستجوی راهی برای تبدیل شدن به عمل انقلابی می باشد. امروز هر عمل پیشگامان کارگری ما نه تنها ذخائر انقلابی عظیمی به هم راه خواهد داشت بلکه هزاران و حتی صدها هزار نفر را به انقلاب جلب خواهد کرد. این بسیج، برخلاف بسیج های دولت، هم بسته گی و هم کاری فعال اکثریت عظیم مردم را به هم راه خواهد داشت در چنین شرایطی است که پرولتاریا وارد خیابان ها خواهد شد، در آتمسفر هم بسته گی وسیع توده ها، در مقابل حکومتی که مورد نفرت همه گانی است، حکومتی که تمام برنامه هایش، چه بزرگ و چه کوچک، با شکست رو به رو شده، حکومتی که در خشکی و دریا شکست خورده، تحقیر شده، مأیوس شده، حکومتی که امیدی به روزهای آتی ندارد مذبحخانه دست و پا می زند، چاپلوسی می کند، تحریک می کند، عقب نشینی می کند، دروغ می گوید و افشاء می شود، بی ملاحظه و وحشت زده است. پرولتاریا در مقابل ارتشی وارد مبارزه می شود که جریان جنگ روحیه اش را متلاشی کرده، انرژی،

شهامت، شور و قهرمانی اش با سد غیرقابل عبور هرج و مرج تشکیلات دولتی و ارتشی تصادم کرده، ارتشی که ایمانش به امنیت خدشه ناپذیر رژیمی که به آن خدمت می کند از دست رفته، ارتشی که شدیداً ناراضی و پر از شکوه است. ارتشی که در طی سال گذشته بیش از یک بار خود را از چنگال انضباط رها کرده و با اشتیاق به غرش صداهای انقلاب گوش می دهد. آری در چنین آتمسفری است که پرولتاریا به خیابان می آید. به نظر می رسد در تاریخ شرایطی بهتر از این برای حمله ی نهانی وجود نداشته است. تاریخ آن چه را که به طور خودانگیخته فراهم شدنی است فراهم کرده است. بقیه برعهده ی نیروهای آگاه انقلابی است. انبوه عظیمی انرژی انقلابی انباشته شده است. این انرژی نه باید بیهوده به هدر رود. نه باید بدون انسجام و بی برنامه در تصادم ها و مبارزات پراکنده به هدر رود. باید برای تمرکز دادن نارضایتی، عصبانیت، اعتراض، خشم و نفرت توده ها آن چه را که در قدرت داریم انجام دهیم. باید برای متحد کردن، مستحکم کردن و دادن یک زبان و هدف واحد به توده ها مردم تمام کوشش خود را به کنیم. باید به آن ها به فهمانیم که منفرد و تنها نیستند، که توده های بی شماری در یک زمان و با یک شعار و هدف، در همه جا در حال سربرآوردند. اگر این فهمیده شود نیمی از انقلاب انجام شده است. می باید تمام نیروهای انقلابی را به عمل متحد و واحد فرا به خوانیم. چگونه می توانیم این کار را به کنیم. ابتدا باید به خاطر به سپاریم که صحنه ی اصلی رویدادهای انقلابی به ناچار شهرها خواهد بود. کسی این را انکار نخواهد کرد. به علاوه واضح است که تظاهرات خیابانی فقط در صورتی می توانند تبدیل به انقلاب توده ای شوند که تجلی قدرت توده ها باشند. یعنی وقتی که قبل از هر چیز کارگران کارخانه ها و کارگاه ها را دربر به گیرند. پس

به طور کلی برنامه ی عمل ما چنین است. از کارگران به خواهیم ماشین ها و محل کارخانه ها را ترک کنند، به خیابان ها به روند، به کارخانه ی مجاور به روند و خواهان متوقف شدن کار در آن جا شوند، سایر توده ها را به خیابان ها به کشانند. و بدین ترتیب با تعداد روزافزونشان از کارخانه ای به کارخانه ی دیگر و از کارگاهی به کارگاه دیگر به روند. پلیس و سنگرگاه هایش را جاروب کنند، توده هائی را که به خیابان های شلوغ شده می آیند به خود جلب کنند. عمارت مناسب برای تشکیل اجتماعات را تصاحب کنند، و دفاع از آن ها را سازمان دهند. به طور مداوم جلسات انقلابی تشکیل دهند. در جنبش توده ها نظم و ترتیب برقرار کنند. روحیه ی آن ها را تقویت کنند، اهداف و مفهوم رویدادها را برایشان توضیح دهند. و بالاخره تمام شهر را تبدیل به یک اردوگاه واحد انقلابی سازند. زمان اعتصاب را ساده تر از زمان تظاهرات مردم، می توان معین کرد. درست همان طور که به حرکت درآوردن توده های حاضر به مبارزه از سازمان دادن توده های جدید ساده تر است. ولی یک اعتصاب سیاسی، یعنی یک اعتصاب عمومی سیاسی در سراسر روسیه و نه یک اعتصاب محلی...."

منبع: نشریه ی میلیتانت شماره ۴

بازنویس: یاشار آذری

آدرس ای نترنتی کتاب خانه: <http://www.iwsn.org/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharzarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۶